

מיצאתי מון הנה"ק בעל "דברי חיים" מצאנו זוק"ל
אשר פוסק בספרה: "שאפילו לחת חתיכת משה [על המצח]
שיהיה דומה לשער, אסור!"

מן הגאון רבי אלחנן היילפרין שליט"א אבד"ק לנודן
נכד ב"ק מן הרה"ק רבי דוד מקשאנוב זצוק"ל
שבכח ואמר, שכאשר יבואו "החסידים לפני משיח",
ישאל משיח צדקנו את כל אחד:
"כאיוה ערלית הולכת אשתק עם הפאה"?
"ולא יהוה בוכלתם לענות כלום!"
ובכח על זה הרב הקדוש מקשאנוב זצוק"ל

הגה"ק ר' דוד מקשאנוב ז"ע
בן מרן הדברי חיים מצאנז ז"ע

**משיח ישאל את החסידים "במו איזה ערלית הולכת
אשתק" עם הפאה!"?
ולא יהיה להם מה לענות!**

ספר לי כ"ק אומו"ר הה"ק [מאמסאנא] ז"ל ששמע משאר בשרו הרב הקדוש משיניאוואה ז"ל, שהי' סועד פעם אחת עם אחיו הגה"ק ר' דוד אבד"ק קשאנאב וצלהה"ה, ואמר הרב הקדוש מקשאנאב, במה נלך לקראת משיח. כי החסידים ירകדו לפני משיח, וישאל אותם על המاذעס האורורים שהולכות הנשים לדמות עצמן לנשי עכו"ם, וישאל אותם באיזה ערלית הולכת אשתק, ולזה באיזה ערלית הולכת אשתק, ולא יהיו ביכלם לענות כלום למשיח!. ואמר בונתו על מה שהולכות נשים בטעם הגויים, עם שיטיל [פאה], ובכח על זה הרב הקדוש מקשאנאב זצוק"ל !!!.

מהרש"ם הכהן פרשת לך לך דף נ"ב צמובה ב"תחלת חיים" שו"ע י"ד
הלוות חוקות העובדי כוכבים סימן קע"ח פיעוף א"

והנה זה נאמר אפילו על הפאות של ימין, שהיו לפניו יותר ממאה שנה !, ועל זה אמר הרה"ק מקשאנאב ז"ע, שמשיח צדקינו ישאל כל אחד מהחסידים באיזה ערלית הולכת אשתק עם הפאה !.

מצאצאי מrown הכהן בעל "דברי חיים" מצאנו זזוק"ל
אשר פוק בספר: "שפְּאֵפוֹ לְתַת חֲתִיכָת מָשִׁי וְעַל הַמֶּצֶחָה"
שיהוה דומה לשער, אסור!"

מן הנאון רבי ברוד שמעון שנייאורטונג זצ"ל
ראש ישיבת "כובב יעקב" טשעבעין
נכד כ"ק מrown הרה"ק רבי דוד מקשאנוב זזוק"ל
שבכה ואמר, שכאשר יבואו "דחסידים לפני משה"
ישאל משיח צדקנו את כל אחד:
"כאי זה ערלית הולכת אשתן עם הפהה"!
"ולא יהיה ביכולתם לענות כלום!"
ובכח על זה הרב הקדוש מקשאנוב זזוק"ל

**הגה"ק ר' ברוך מגארליין זצ"ל
בן מרן הדרבי חיים מצאנז ז"ע**

אספר לכם מעשה מהה"ק אדמו"ר מגארליין זצ"ל, שפעם אחת היה בכפר לשאוף אויר צח, ובלכתו בדרך בחוץ שמע קול צוחה ובכי רב, ויאמר הרב למשמשו, לך לדירוש מי הוא זה ואיזה הוא הצעוק ובוכה, ויקם המשמש וילך ויודע לו כי הקול קול בת נכרי אחד, וישב תיכף להרב ויאמר לו כי הקול מבת נכרי אחד, וידים ידי עשו אביה, המכאה אותה ולכך היא בוכה, ויאמר לו הרב: עוד לא יצאת ידי חותך, ולך בא ראה למה הוא מכאה אותה, וילך המשמש ויודע לו סיבת ההכאה מפני שלבשה מצנפת על ראשה, וישב המשמש ויספר הדבר לר'.

ויאמר לו הרב: לך עוד הפעם לשםוע מה אביה אומר בשעת הכאה, וישב המשמש לבית הנכרי וישמע איך שאביה צועק לבתו הנכרית, מלובש כזה שאמך וזקנתך לא נשאו אותו לא תשאי אותו!. וישב המשמש להרב ז"ל ויספר לו דברי הנכרי, ונתק فعل הרב ז"ל מaad, ולקח עניין המאורע למוסר השכל לאמור, אם נכרי מכאה לבתו על שלבשה מלובש שלא הلقנו בו אמותיהם זקנתם, מה נאמר לנו!. עכ"ל הה"ק מגארליין זצ"ל.

צאי לך בעקביו הצאנז!

אשת כ"ק מרכז הדברי חיים מצאנז זי"ע הלכה רק עם מטפחת בלבד!. וכן אשת בנו הగה"ק מגארליך זי"ע, ואשת נכדו הגה"ק ר' צבי הירש מרודניק זי"ע, וכן - תיבدل לחיים טובים - אשת כ"ק מרכז אדמור"ר הגה"ק מצאנז - קלוייזנבורג זי"ע הולכת רק עם מטפחת בלבד!. וכן כל משפחתי כ"ק מרכז זי"ע, כלותיו נשות כ"ק האדמוראי"ם שליט"א, ובנותיו, ננדותיו, ונשות נכדיו, שיחיו לאורך ימים טובים, כולם הולכות רק עם מטפחת בלבד!.

רצונינו שנשותינו ובנותינו תלכנה כנשי ובנות רבותינו הקדושים!, אשר מפיהם אנו חיים!, וכל אורח חיינו בניו ומיוסד על מנהגיהם, הליכותיהם, ודרךם הקדושים בכל פרט ופרט!

ב"ק מרון אדמור' מצאנז קליזנבורג זצוק"ל

כותב במכחטו ל"בית חנה":

"מעיקריו ימודות חסידות צאנז הייתה הלבוש היהודי המקורי!"

"ומפיו" – של "הסבא קדישא בעל דברי חיים מצאנז" – "לפוידים יהלכו על הפה נכricht, והוא אומר אפילו אותן העשויים ממשי!"

**כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק מצאנז - קלוייזנבורג זצוק"ל
בעל ספר "שפע חיים" ושו"ת "דברי יציב"**

מעיקרי יסודות חסידות צאנז!

כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק מצאנז - קלוייזנבורג זצוק"ל, כותב
בארכיות גדולת באגרות קודש לבנות בית הספר בית חנה, (מכתבי תורה
ח"ה עמוד קנ"ה) בזהה הלשון:

"**מעיקרי יסודות חסידות צאנז** הייתה הלבוש היהודי המקורי,
וכאשר העיד הגאון האדיר בעל בית יצחק בקונטראס שיח יצחק
הנדפס בשנת תרכ"ט, וכבו כותב על הסבא קדישא בעל דברי חיים
מצאנז, "אחרי שנודע דרכו בקדוש לבוש שרינו קשטים וליצאת
לקראת נשק למען החזיק במעוז התורה הקדושה, ומפני לפידים יהלכו
על המנהג קבוע שנוהגין עתה הנשים לבוש פאה נכricht, והוא אסור
אפילו אותן העשוים ממשי הדומים לשערות, כשיתר הר"ן כתובות
וכו"ר" [עד כאן לשון הבית יצחק בהסתדר על מרן הדברים חיים זי"ע].

לאחר מכן מביא כ"ק אדמו"ר הגה"ק מצאנז-קלוייזנבורג זי"ע,
את המקור הראשון של דברי זקנו הקדוש מצאנז זי"ע בספריו שו"ת
"**דברי חיים**", בזהה הלשון:

"וכאשר פסק זקני הגה"ק בתשובות דברי חיים יורה דעתה חלק
אי סימן לי' שאפילו רק על מלכוש אחד של פריצות לוכה מן התורה.

ומעיד שהוא שיעוד בבירור מזוזתו בלייפניק אצל חמיו שגם
במעה רין לא הילכו במלכושים פריצות ח"ז, ולא נמצא בכל מדינת
אשכנז שום אשה חשובה לילך בשערות ופאה נברית!.

ב"ק מראן אדמו"ר מצאנז קלוייזנבורג זצוק"ל
 "זקוני הגה"ק בתשובות "דברי חיים", מעיד שלא נמצאת בכלל
 מדינת אשכנז, שום אשה חשובה לילך בשערות, ופהה נכricht!"
 "רק נשטרבע זה מן האפיקורסים!"
 "זוחם וישלום לנוהג בז"!

ב"ק מֶרֶן אַדְמֵיָר מְצָאנוּ קְלוֹיזָנְגְבוֹרג וְזָוקְגַּל
כּוֹתֵב בְּאֶגֶּרְתָּה קְדֻשָּׁה לְבָנּוֹת "בֵּית חֲנָה"
כְּכֹודַ קְדֹשַׁת אֲדוֹנִי אָבִי וְקָנִי הָגָאנָן הַקְדָּשָׁה מְסִיגָּעָט בְּעַל "יְוִתְּבָל בְּ"
צָוָחַ בְּמַר נְפָשָׁוּ
אי לְעַנְים שְׁכָךְ רְאוֹת וְלְאוֹנִים שְׁכָךְ שְׁוֹמְעוֹת, יְשַׁ מָהָן שְׁהַזְּלָכִים
בְּפָאָה נְכָרוֹת, שְׁגָם זֶה אַסּוֹר!
אוֹי שְׁבָן עַלְתָּה בִּימִינָיו!"

רק איזה מנקי העם פחותי הערך והיו לקלס, רק נשתרכב זה מן האפיקורסים! וهم ושליהם לנוהג בז!!! עיין שם דבריו הקדושים".

**אם לא ילכו במלכושים כאלה
יזכו לדוד ישרים יברך!**

וממשיך כ"ק הגה"ק מצאנז קלוייזנבורג זי"ע, וכותב באגרתו לבנות בית חנה:

וכן צוחה במר נפשו כבוד קדושת אדוני אבי זקנינו הגאון הקדוש מסיגוט בעל ייטב לב, בספרו הקדוש ייטב פנים בתוכחת מוסר לי"ג מדות אחרות כ"ח וזלה"ק: והנה כתיב כה תאמיר לבית יעקב, ואמרו חז"ל אלו הנשים, لكن הנני להזכיר את הנשים, ולבקש מאטם, ולהזהירם לבל ילכו בראשיהם כאשר עד עתה, כי כפי הנשמע הוא פריצות גדול, אויל לעיניהם שכך רואות, ולאוניהם שכך שומעות.

**יש מהן שהולכים בפה נברית, שם זה אמור, כמו שכותב בספר
באර שבע באורך וככו אויל שכך עלתה בימינו!**

וכבר אמרתי שזו שאמרה תורה "חדשים מקרוב באו לא שערום אבותיכם" בהליכותם כאלו, עוד יתכן לשון שער בשין שמאלית, והכוונה שלא הלכו אבותיכם בשערות כמו עתה וככו.

**ושמא יאמרו הלא אנחנו נשים צנוועות ובשרות
ומדקדקות?**

ושמא יאמרו: מה בכך, הלא אנחנו נשים צנוועות וכשרות, ולבים שלם עם ה', מדקדים בעניין דבריהם הנוגעים אלינו ביותר שאט ויתר עז, על זה אמר "זירא ה' וינאץ", לא בשבייל עצמן בלבד, כי אם "מכעס בניו ובנותיו" שיולדו. "ויאמר אסתירה פני וככו" ואל אשגיח על מה שהולכים כך, כי עוד נאמנו את אל רוחם, אבל "אראה מה

כ"ק מון אדמור' מצאנז קלוייזנבורג זצוק"ל
 כותב באנרגת לבנות "בית הנה" מדברי זקני הקודש
 בעל "יוטב לב" מסיגעט זצוק"ל
 "שמעו אליו ותהי נפשכם, שלא לילך מהיום והלאה במלבושים כאלה!
 ואם ישמעו בקולו, יסלח ה' על העבר!
 ויהיה עמכם להוליד בניים כשרים, דור ישרים יבורך!"

באגרת קדשו הוא מדגיש את הנגנת זקינו ה' בעל "ויטב לב" ז"ע
שדרש בראש השנה בענין חסורת הפאה!

ב"ק מrown אדמו"ר מצאנז קלוייזנבורג זצוק"ל
(כערר לתשובה ביום א' וס' לחות, בדורשה לפני "שמע קולנו")
עד כמה נגעו הדברים ללבו הקדיש, שבראש השנה קודם תקיעת שופר,
שיש קפidea מאד שלא לעוזר הם ישלום עם קיטרוג ודין על עם קדוש.
ולעוור רחמיים וחסדים על ישראל"
עם כל זה לא יכול להתאפשר מלהוכיה בשער, ולהגיד לבית יעקב
חטאיהם בזה!"

אחריתם", מה יהיה אחרית שלהם, ושל הבנים ובנות שיוולדו, "כי דור תהפוכות וכו'", שיתהפכו לרע גם בלבכם, ויהיה תוכם כברם וכו'. על בן שמעו אליו ותהי נפשבם, שלא לילך מהווים והלאה במלבושים באלה וכו', ואם ישמעו בקולי, יסלח ה' על העבר, ויהיה עמכם להolid בנים בשרים דור ישרים יבורך. עכל"ק". (עד כאן לשונו הקדוש של היטיב לב זי"ע, שבביא כ"ק מrown אדמור' מצאנז קלוייזנבורג זי"ע באגרות קדשו).

**עד כמה נגעו הדברים ללבו הקדוש!
שדיבר מזה בראש השנה לפני התקיעות!**

וממשיך כ"ק אדמור' הגה"ק מצאנז קלוייזנבורג זי"ע באגרתו לבנות "בית חנה" וכותב:

"וכן כתוב זקיני הקדוש שמה באבני זכרון לראש השנה אות ב': ועל דרך המוסר אני אומר, "בעתיק תליא מילתא", בבחינה הייננה הזקנה שנהגו בו אבותינו ואמותינו בלבושיםיהם ומנהגיהם, לא בחדשונות אשר יבחרו חדשים אשר מקרוב באו וכו' עיין שם.

ועד כמה נגעו הדברים ללבו הקדוש, שבראש השנה קודם תקיעת שופר, שיש קפidea מאד שלא לעורר חס ושלום שום קיטרוג וдин על עם קדוש, ולעורר רחמים וחסדים על ישראל, כמבואר בזוהר הקדוש, ומכל שכן לאותן הצדיקים יסודי עולם, אשר עמדו איתן בבית דין של מעלה להгин על הדור, כמו שסימ בעצמו שמה, "אולם אשים מחסה לפি, שהוא ביום הקדוש הזה, וכבר כתיב כי נעדר ישראל, עושה מעשה נערות וכו'" עי"ש.

**ע"י התובחה בעניין זה "יובל לחול ברכת ה'! שפעת
הקדוש! וישועות טובות להן ולכיתם!"**

ומסיים הגה"ק מצאנז קלוייזנבורג זי"ע את מכתבו, בביitorio הנפלא בהנהגת זקנו הקדוש, בזה הלשון:

כ"ק מרז אדמו"ר מצאנז קלוייזנבורג זצוק"ל
כותב במכתבו לבנות "בית חנה":
שזקינו ה'ך' בעל "ייטב לב" ז"ע ז"ע עורר בראש השנה להפир
את הפאות, כדי "להדריכם לילך בדרך הישר, והראוי, והכשר,
לבנות ישראל הצנויות והכשרות!"
על ידי זה יוכל לחול עליהם ברכת השם הטוב, וشفעת הקודש
משמי מרים, לישועות טובות, להן ולכיתם!"

"עם כל זה לא יכול להתאפשר מלהוכיח בשער ולהגיד לבית יעקב חטאיהם בוה, להדריכם לילך בדרך הישר והראווי והכשר לבנות ישראל הצנויות והכשרות, כדי שיוכל לחיל עליהם ברכת השם הטוב, ושפעת הקודש ממשי מרום, לישועות טובות להן ולכיתם".

- עד כאן לשונו הקדוש של כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז ז"ע שכח באגרת לתלמידות בית חנה.

שפע חיים מכתבי תורה חזק ה' אנורת שפ"ר

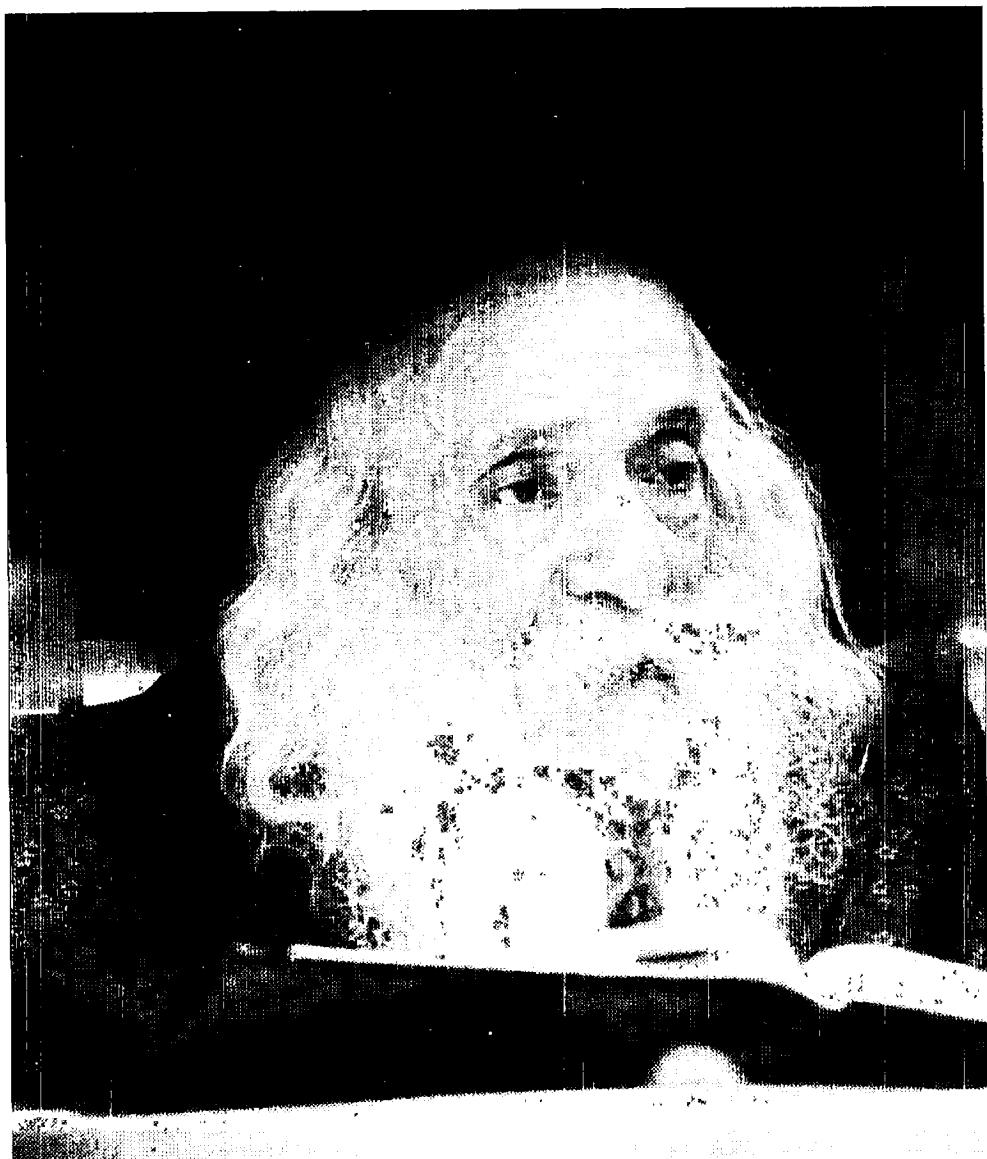
בעוה"ר בימים אלו רבה המבשלה בזה!

עוד כתב כ"ק אדמו"ר הגה"ק מצאנז קלוייזנבורג זצוק"ל (שם עמוד קנ"ט) זהה לשונו הקדוש, באמצעות התשובה:

"היווצה לנו מזה דבנידון דין [של פאה נכricht]... יש דעתות גדולות הפסיקים האוסרים מדינה לצתת בפאה נכricht".

وعיין בתשובות דברי חיים לאא"ז (חלק ב' יורה דעתה סימן נ"ט, הסימן מתחילה שם בזה הלשון: "שאלה - אם מותר לאשה לילך בפאה נכricht בשוק"), שכח בדורות האחرونנים מסכימים לאיסור וכו', ובריטוב"א דאפיקלו לחתת חתיכת nisi על הבדיקה [על המצח] שיהיה דומה לשער אסור!, דזה הווי דת יהודית! וכו' עיין שם. [شمיסיים מרן ה"דברי חיים" מצאנז זי"ע בלשונו הקדוש, "ולכן בודאי אמור לצתת בפאה נכricht"!].

ובדבריו הקדושים בחלק א' סימן ל'. [שכח שם על הפאה בזה הלשון]: "כפי ידעת בבירור בהיותי אצל מו"ח [מורוי וחמי] - הגאון הקדוש בעל "ברוך טעם" זי"ע, ז"ל במעהرين, שגם שם לא הילכו במלבושים פריצות כזה ח"ז, וכפי ששמעתי אז, לא נמצאת בכל מדינת אשכנז שום אשה חשובה לילך בשערות, ופיהה נכricht, רק איזה מנקל' העם פחותי הערכ', והיו לקלס! ורוק בעוה"ר מקרוב נשתרכב המנהג הזה מן האפיקורסים!, וכך ושלם לא עברו זה נאמר

כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז קלויינבורג זצוק"ל
כותב באגרת הנדפסת ב"שפע חיים – מכתבי תורה"
גדוֹלִי הפוּסְקִים אָסְרִים מִדִּינָא לְצַאת בְּפָאָה נְכִירִתִי!
ועין בתשובות דברי חיים, דאפילו לחתת התיקת משה על הפטחת ועל המצחח
שיהיה דומה לשער, אסור!"

שהותר גם לנשי מדינתיו לנוהג כן, והאיסור במקומו !, והעובר לוכה מן התורה !” עכל”ק שם בחלק א' סימן ל’].

ועיין בשו”ת באר שבע סימן י”ח. [שכתב על המתר “לא זה הדרך ולא זו העיר !, שהנחילו לנו אבותינו חכמי המשנה והגמרה והפוסקים ז”ל, מפני שהדבר פשוט הרבה יותר מביעתא בכוחה ! בהכרח צריך אתה לומר, דכש דשיער עצמה הדבוק לבשרה ממש, מכוסה... כך פאה נכנית... היאך יעלה על הדעת שהיא מותר לצאת בפאה נכנית... רחמנא לצלן מהאי דעתך, כי איך יעלה על הדעת שהיא מותר להראות עצמה כאילו עוברת על דת משה ?!. על כן אומר אני לא תאה לו ולא תשמע אליו כלל ועיקר בכל מה שכתב, כי הם דברים בטלים !, הבל הבלים !, וכדי שלא יכשל בהם זולתו, על כן עמדנו על מקום טעהו !” עכל”ק של הבאר שבע בשם כתיבק מהר”י קצינלבויגען זי”ע].

ובעצי אrozen אבן העוזר סימן כ”א. [שכתב על מה שמשמעו היתר, “ודאי דמיירי כשהיא בבית בפני בעלה, אם כן אין ראייה מזה להתר פאה נכנית... לכן נראה לי פשוט אסור לאשה נשואה להתקשט בפאה נכנית, והמוראים היתר, חדשים מקרוב, עתידיים ליתן את הדין”].

גם מהרייעב”ץ בכמה מקומות בספריו הקדושים, מסיק לאיסור. עיין במור וקציעה סימן ע”ה. [שכתב שם על המתר לשונות חריפים, ובין הדברים ”דרכי לגברא רבה [=כלומר מי שמתר, נחשב כאדם שרווצה לדחות אדם גדול, כה”באר שבע” שאסור ליכת עם פאה], בಗילא דחייבתא, [עם דבר קטן וקל], שרא ליה מריה, דזיל בתר איפכא, בלי שום ריח ראייה והוכחה כל עיקר !, ואינו אלא מראה מקום הוא לא לעוזר ולא להוציאל !, רק מכיון יגיד לו !, שבקיה לחסידותה !, ודברי הרוב הגדול מהרייע”פ שהבאים בבאר שבע [לאסור] בענין זה, יש בהם טעם עיקר !, לא דחוויים, אבל שרירין

ב"ק מראן אדמו"ר מצאנז קליוינבורג זצוק"ל
כותב באגרת על ההליכה עם פאה:
"בעונותינו הרבה בימים אלו רבה המבשלה בזה!"

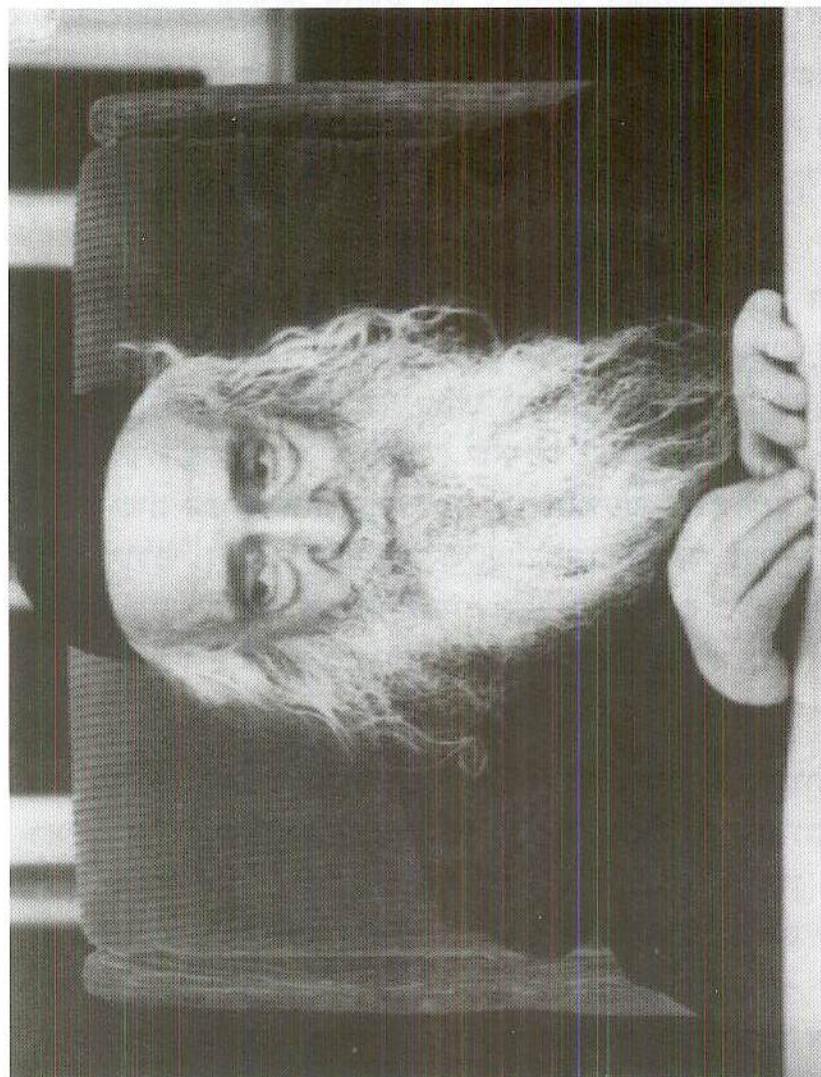
וקיימין! וכמו שכוכונתי יפה לדעתו, ומנה לא נזוע, ולא נתה שמאל וימין!.. עכל"ק הנורא של היעב"ץ בספרו "מור וקציעה".

ובלחם שמים שבת פרק ר' משנה ה', ובشو"ת שאלת יעב"ץ חלק א' סימן ט'. [שכתב "עלול בשוק יש איסור בפה נכricht בגלו, וכן עיקר לעניות דעתך דלא עדיפה פאה נכricht מקלטה, דבשוק אסורה מدت יהודית"].

וחלק ב' סימן ז' [שכתב להסביר שקיים בדבריו החrifים נגד המתירים, "ומה לי להאריך שפט יתר נגד מה שאמרו לעולם ישנה אדם דרך קצורה, והוא נגד טבעי גם כן, אכן האמת-agid, כי בשעה שכתבתי דברי הללו שבספר שאלת יעב"ץ סימן ט', לא היה לי עדין שום ספר רשום, וכל שכן ספר האלפסי שלא השגתי בעת ההיא בימי חורפי, ואפילו כרך גمرا שעסקתי בו, שאל היה בידי על שעה, על כן בהכרח לא יכולתי לעיין בשלטי גברים בעת ההיא, ולא למלוי הייתה מעין בשלטי גברים בעת כותבי הnal, אז ודאי הייתה מוצאת יותר לכחות נגדו!].

כ"י אמנס אחר שזיכני ה' יתברך ברוב חסדייו לknoth ספר הnal, ראייתי אחרי רואי שהשב להסתיע וכ"ו' מסוגיות אחרות, והנה הכל הבל ורעות רוח!, וכל מה שהרבה בתbilות ראות אין בהם ממש!, והם עזר לנו! ולא אරיך בכך, כי הדברים מבוארם למשין!, מה גם שמצאת ראייתי - אחר שזכהתי עוד לסגל ספרים - שקדמוני בזה גדול הדור, הובאו דבריו בספר באר שבע - , אכן דברי אלה שכתבתי בילדותי, מספיקים ומאיריים למסתכל בהם בעין יפה, וברורים כשם! , בלי שום גמגם ופקפוק בעולם... "פה נכricht שבמקומות שעשרה עומדת, הרי היא בשערת ממש"!. עכל"ק בשוו"ת שאלת יעב"ץ חלק ב' תשובה ז'-ח'].

وعיין בלחמי תודה מבן הפלאה דרוש לו' אדר שנת תקס"ו. [שכתב, "ראוי להזכיר להודיע גודל המכשלה, אשר זה כמה שנים

“אם בוגר אתה לא תבר הירחיך – אתה תלמיד חכם והוא כהן מורה
ויאתך לא שחקן תבר הירחיך – אתה תלמיד חכם והוא כהן מורה
כך פון אמדאש נאזרך לא תבר הירחיך – אתה תלמיד חכם
ויאתך לא שחקן תבר הירחיך – אתה תלמיד חכם והוא כהן מורה”

שיצא הכרוז בבית הכנסת מפני כבוד אמו"ר הגאון זצלה"ה [בעל ה"הפלאה"] בצוירוף שני בתוי דיןין יצ"ו, בהרמ על לבישת נשים בפאה נכricht!... והנה עניין החרם הוא, שנבנם כח עונש החרם ח"ז ברמ"ח איברים!, והיאך שייך להפסיד רמ"ח אברים בשבייל גילוי שערות! "עכל"ק של בן הפלאה זי"ע].

וגם החתום סופר בצוואה לבניו כתב "זגט בפאה נכricht אני אומרכם איסור גמור" וכו', ועיין בהגחות החתום סופר לשולחן ערוץ אורח חיים סימן ע"ה. [שכתב "המעין בספר באර שבע בפנים, יראה כי סוף דבריו נכוונים, ומה בשם הגאון מורה יחזקאל קאצינעלנבורגן, והוא הוסיף ראייה בנדירים דף מ"ח ע"ב גבי שחורי הראש, וכן העלה מהר"י יעב"ץ חלק א' סימן ט', וחלק ב' סימן ז' לאסור. וככתב האי דנזיר דף כ"ח ע"ב מיירי בחזרה וביתה, ולא בראשות הרבים וכו', אבל פאה נכricht לא עדיף מקלתה אסור כדאיתא בהמדיר" עכל"ק החתום סופר זי"ע].

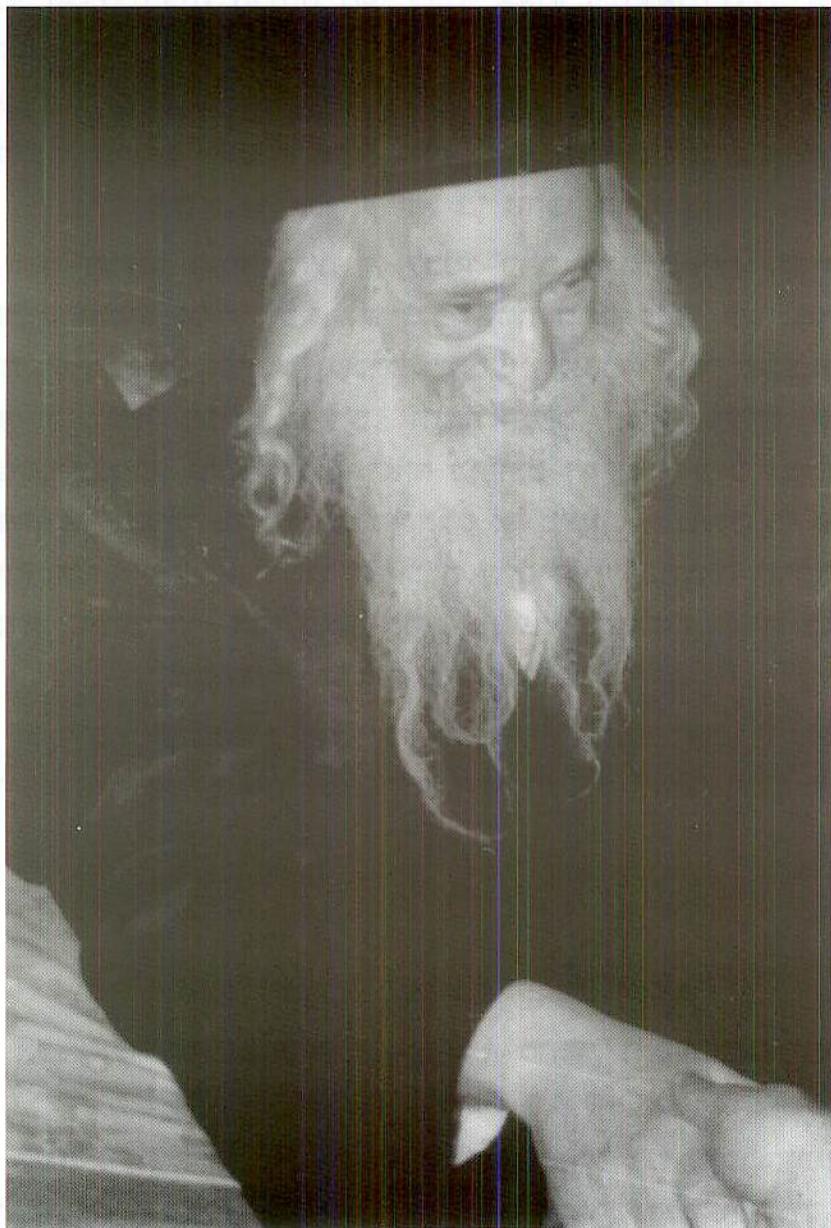
ומסיים כ"ק הגה"ק אדמו"ר מצאנז קלוייזנבורג זי"ע בזה הלשון: "אך בעוה"ר בימיים אלו הרבה המכשלה בזה!!!, ואני רוצה להאריך הרבה".

יראה לה מילים קצרות אלו!
אקויה שייהי בבחינת די לחכימא!

אבל אקויה כי אשת חבר הרי היא חבר, ואם כבודו יראה לה מילים קצרים אלו, יהיה בבחינת די לחכימא ברミזא.

ובוודאי תראה להמשיך וכו' ולקיים שמע בני מוסר אביך ואל תטווש תורה אמר [משל' א, ח], ורגיל אני לפרש לדלאורה יש לדיק במה שב"אם" דוקא נאמר לשון "תורת", והוא נשוי לאו בני תורה נינהו, אלא קא משמע לנו דלפעמים מנהגי נשים צדקניות יכולות להיות דין תורה ממש". עכל"ק.

שפע חיים מכתבי תורה חלק ה' עמוד קב"ט ק"ס

כ"ק מרכז אדמוי'ר מצאנז' קלוייזנבורג זצוק"ל
"אשה שחוושת להני שיטות הփוסקים, וגם חוששת
לדברי זקני"
"תזכה לראות תולדותיה בנימ הגণים!"

האשה "שחושת להני שיטות הפוסקים וגם חוששת לדברי ז肯ני"

"חוכת לראות תולדותיה בנים הגנונים!!!"

ויש לציין כאן דבר נפלא שכחוב כ"ק מרן אדמו"ר הכה"ק מלוייזנבורג ז"ע בספרו "שפע חיים מכתבי תורה" חלק ו' עמוד צ"ג, (בקשר לפסק הלכה מסוימים שפסק מרן הדברי חיים מצאנז ז"ע). וזה לשונו הקדוש: "אשה שחושת להני שיטות הפוסקים... וגם חוששת לדברי אא"ז [אדוני אבי ז肯ני] בזה, היא בגדר "דדהיל רבנן". [=שייש לה ראה מתלמידי חכמים!].

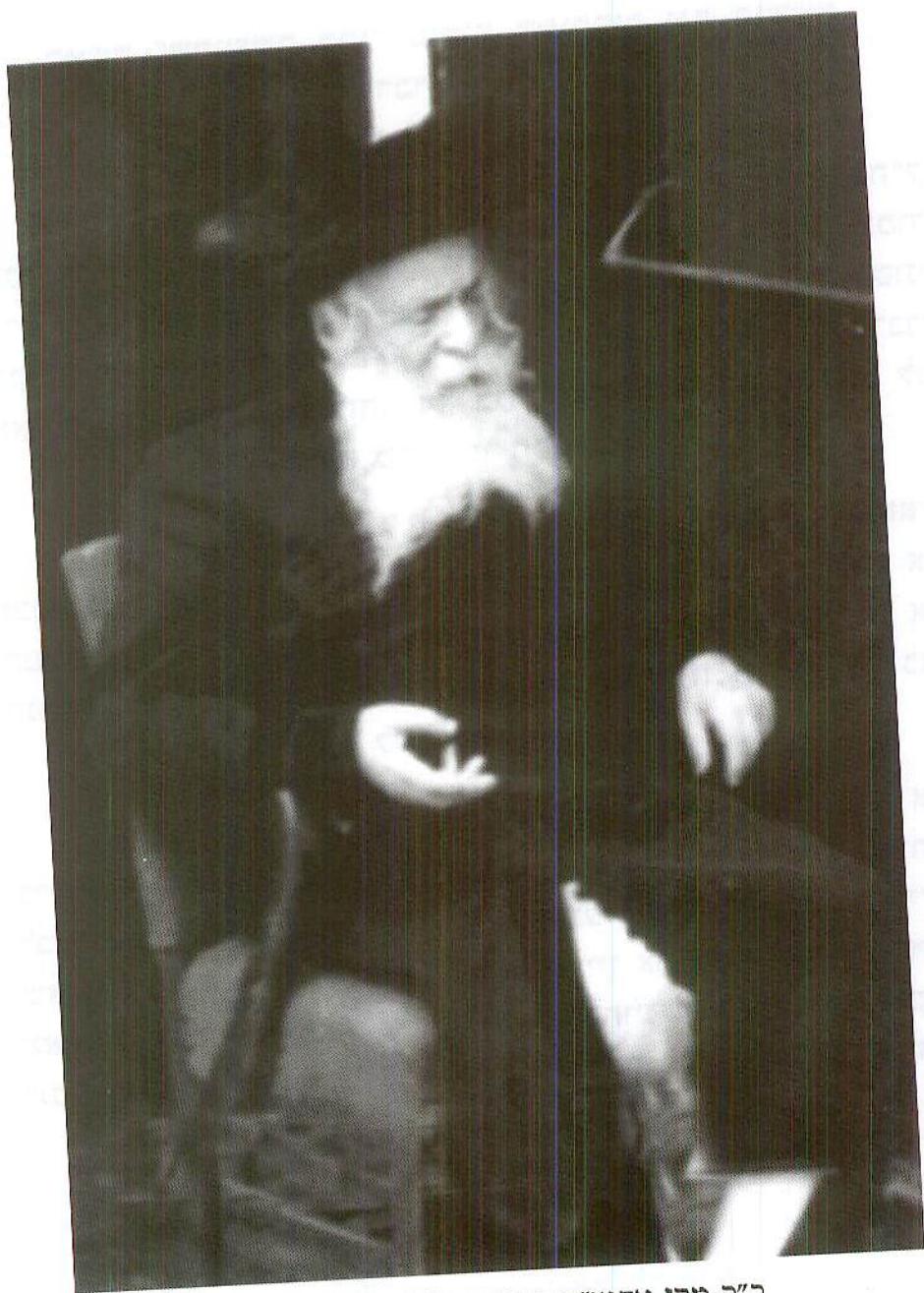
וויועין באבות פרק ב' "רבי שמעון בן נתנאël ירא חטא", ובמשנה שלা�חורי זה מביא דבריהם, "ור' שמעון אומר הרואה את הנולד!", ולפי הנזכר לעיל יש לומר שגם זה בכלל "הרואה את הנולד", **שתוכה לראות תולדותיה בנים הגנונים!!! והבן**. עד כאן לשונו הטהור !.

וממילא הדברים שייכים ממש גם לעניינו, לאחר שראינו איך כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז מלוייזנבורג ז"ע מביא באריכות במכתו לבית הנה, את דברי ז肯נו הקדוש מרן בעל דברי חיים מצאנז ז"ע, שאסור בתוקף גדול ללכת עם פאה, ומציין את דברי שאר הפוסקים האוסרים ללכת עם פאה, אם כן אשה "שחושת לשיטות הפוסקים, וגם חוששת לדברי אדוני אבי ז肯ני", מובהחת בברכה "שתוכה לראות תולדותיה בנים הגנונים!!!".

**וחם ושלום לפאה נברית!
ואפילו ברומה! ודומה לדומה!**

וכך כתוב כ"ק מרן אדמו"ר הכה"ק מצאנז מלוייזנבורג ז"ע בצוואתו הקדושה, (麥כתבי תורה חלק ו' עמוד ט"ז) בזה"ל:

הכתר והכבוד לחי עולמים

כ"ק מרון אדמו"ר מצאנז קלוייזנבורג זצוק"ל
כותב בצוואתו הקדוושה:
"זעם ושלום לפאה נברית, ואפיילו בדומה לשער, ודרומה לדומה"!

"וְאַנִי מַבְקֵשׁ מִבְנֹותִי הַיּוֹרֶת שִׁילְכוּ בְלֹבֶשׁ אֲמוֹתֵינוּ הַקָּדוֹשׁוֹת,
וְחַם וְשַׁלּוֹם לְפָאָה נִכְרִית, וְאַפְּלִילוּ בְדֻומָה רָקּ לְשָׁעָר, וְדוֹמָה לְדוֹמָה!
רָקּ בְּדַרְךּ צְנִיעָתָה כַּאֲשֶׁר בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ הַוּרְגָּלָוּ עַד עַתָּה"
עכל"ק.

וכל בר דעת מכין שדבר שאותו צדיק ז"ע הזהיר את ביתו
אחריו בצוואתו הקדושה בצורה חריפה כל כך, שהקדים "חם ושלום
לפאה נcrit", "ואפילו בדומה" - ושוב פעם שלישי "ודומה לדומה",
בוזאי שהבין ברוחב דעתו הקדושה שהוא דבר חמור מאד, וכל מי
שייש לו מעט רצון לבטל עצמו אל רצון ה', יתרחק מכל "הומה
רק לשער ודומה לדומה", וישמח לקיים את רצונו ובקשתו של כ"ק
מן אדמו"ר הגה"ק מצאנז קליזנבורג ז"ע מתוק הודהה לה' שזכה
להיות מלאו שעושים "רצונו" של צדיק, וכמאמיר חז"ל "אימתי הן
חמיימות בשעה שעושים רצונו של מקום", וכפי שפירשו בספרים
הקדושים "רצונו ולא ציוויל וגזרתו".

והנה אף על פי שככל בר דעת אשר רואה את לשון קדשו
בצוואתו הקדושה "וחם ושלום לפאה נcrit", ואפילו בדומה... ודומה
לדומה", מזה בלבד מכין כל אחד היכן הגיע עוצם רצונו
ותשוקתו הפנימית, שככל בנות ישראל הקשרות - גם אלו שאינם
מצאצאים - לא ילכו עם פאה נcrit, עם כל זאת נוסיף על זה ראייה
פשטה, שהרי כ"ק מן אדמו"ר מצאנז קליזנבורג ז"ע בעצמו
כאשר מציין בתשובהו הקדשה המובאת לעיל, והוא כותב שם
רישמה מהפסיקים האוסרים, - הבאר שבע, היעב"ץ, ההפלה וככ' ,
- וכשmagiu למן החתום סופר ז"ע כותב כ"ק מן ז"ע "וגם החתום
סופר בצוואה לבניו כתוב וגם בפאה נcrit אני אוסרכם אייסור גמור",
אף על פי שהמכח של כ"ק מן אדמו"ר מצאנז ז"ע לא נשלח אל
נדח החתום סופר, אף על פי כן הוסיף והזכיר את הצוואה של החתום
סופר, בנוסף על מה שהביא שהחתם סופר ז"ע אסר בהגחותיו

בשולחן ערוק, א"כ בדור שахז שכל כבר דעת מבין שמה שאדם כותב בצוואתו לבנותיו, הרי זה מהדברים הנוגעים לעמקי נפשו, ובוודאי כל אחת מבנות ישראל שתשמר מזה, גם אם היא אינה מנכבדות החתום סופר זי"ע, עם כל זאת היא מבינה מצוואתו הקדושה, שזו היא הדרך הרואה לכל בת ישראל!, א"כ הוא הדבר לגביו כ"ק מרן אדמו"ר מצאנז זי"ע עצמו, שמצוואתו הקדושה אפשר להבין, שזו היא דעתו הקדושה שכך צריכה להיראות כל בת ישראל כשרה.

וכפי שאכן מבאר הגה"ק ר' הילל מקאלמי זי"ע את דבריו רבים מרן החתום סופר זי"ע בזזה הלשון: (שירי משכיל כלל ה' פרט ט) "ורביבינו הגדל בדור האחרון הזה צוה לכל זרעו, וזה לשונו: "וגם בפה נcritת אני אוסרכם באיסור גמור!", והוא דלא אסור כן לכל העולם... משום שידעושמי שהוא ירא ה' ונדרבה לבבו שאשתו ובנותיו יהיו מנשים באهل תבורך, וילכו בדרכי האמהות, ודאי יאמר גם אני אתנהג כזרעו של אותו צדיק!".

ומסיים שם בזזה הלשון: "מעתה תנו דעתכם לכך, לאחר שראתה עיניו של אותו צדיק ואביך הרועים, כמה מהפנים מסתעף לנשים כאלה שלובשים בפה נcritת, עד שמאhabת האב על בנותיו ציווה והזהיר אותן!... אם כן מהראוי הוא שכל אחת ואחת תהיה בבחינת "זותקנא רחל באחותה", לומר עשה כן גם אני!. ואזכה לברכתו של אותו צדיק וקדושה עליון!". עכל"ק של הגה"ק רביה הילל מקאלמי זי"ע תלמידו של מרן החתום סופר זי"ע.

ומלבך זו את אלו רואים את דעתו הקדושה של כ"ק אדמו"ר הגה"ק מצאנז קלוייזנבורג זי"ע, בעיקר ממכתב קדשו שכותב לבנות בית חנה שבו החבטא באריכות בחומרת הדבר, וציטט ציטוטים חריפים, והוסיף עליהם בלשונו הקדוש, עד כדי כך שכותב שם בזזה הלשון "מעיקריו יסודות חסידות צאנז הייתה הלבוש היהודי המקורי!", ומציטט את הלשון על "הסביר קדישא בעל דברי חיים

"במה שנים שמעשה שטן הצליה, והתחיל להתפשט!"
"זחם ושלום לחביר בזה!"

כ"ק מאן אדמוי"ר מצאנז קלוייזנבורג זצוק"ל
כותב בתשובה בעניין ההליכה עם פאה:
"בל הרוחות שבועלם לא יבטלו חם ושלום תקנת חכמיים!"

מצאנז", "שנודע דרכו בקדוש לבוש שרION קששים... ומפני לפידים יהלכו על המנהג שנוהגין עתה הנשים לבוש פאה נכנית!", "נשתרבב המנהג זהה מן האפיקורסים!, וחס ושלום לנוהג כן!". וכן צוחה במר נפשו כ"ק אא"ז הגה"ק מסיגוט! ... או כי שכך עלתה בימינו! ... ואם ישמעו בקולו, יסלח ה' על העבר! ויהיה עמכם להולד בנים כשרים! דור ישרים יבורך! ... ועוד כמה נגעו הדברים ללבו הקדוש! שבראש השנה קודם תקיעת שופר, שיש קפidea מאוד מאוד שלא לעורר ח"ז שום קיטרוג ודין... עם כל זה לא יכול להתפקיד מלהזכיר בשער, ולהגיד לבית יעקב חטאיהם בזה, ולהדריכם בדרך הישר והראוי והכשר לבנות ישראל הצניעות והכשרות, כדי שיווכל לחול עליהם ברכת השם הטוב!, ושפעת הקדש ממשמי מרום!!!, לישועות טובות להן ולכיתם!!!".

מי בינה את ההליכה עם פאה, בתואר "מעשה שטן"?!!

כ"ק אדרמו"ר הגאון הקדוש מצאנז קלוייזנבורג זצוק"ל, בספריו שורת דברי יציב יורה דעה חלק ג' סימן נ"ז עמוד קכ"ד, כאשר מדבר על הפאה, הוא כותב בזה הלשון: "כמה שנים שמעה שטן הצליח, והתחילה להתפשט", עד כאן לשונו הקדוש.

והנה קודם כל מובן מאליו, מה מונח בכינוי הנורא זהה, שהוא מכנה את ההליכה ברחוב עם פאה, בתואר "מעשה שטן" רחמנא לצלן. ומובן עד היכן מאושרים הם אלה שזכו להינצל מ"מעשה שטן"!, ועד היבן עליינו לבקש מהיש"י שיזכו כל נשות ישראל, להינצל ממעשה השטן במהרה.

והנה אף על פי, שכ"ק מרכז הגה"ק מקלויזנבורג זי"ע, כותב שאכן זו המציאות שכבר "כמה שנים שמעה שטן הצליח והתחילה להתפשט", ואם כן אולי יש כאלה שיחשבו שישנה כבר אפשרות

“ב”ק מרן אדמור”ר מצאנז קלוייזנבורג זצוק”ל
”ידועים התשובות של מרן הדברי חיים שאופר ללבת עם פאה!
ובכל מקום שהיו נמצאים הפסידי צאנז, העיקר היה שם חנויות!
והיה ידוע שבצאנז נמצאת חוות המלחמה הכבודה
שלוחמים עبور חנויות!”

למצוא התרים ולסמור על קולות בניdon, אף על פי כן הוא כותב שם בזה הלשון:

"דבאמת באיסור שאסרו חכמים מדת יהודית, אין חילוק אם נחפשט [הפייצה], כלשונו שם כנזכר: "כמה שנים שמעשה שטן הצליח והתחילה להתפשט"[], או לא, דכל הרוחות שבועלם לא יבטלו חם ושלום תקנת חכמים!". עד כאן לשונו הקדוש".

הרי לנו הוראה מפורשת וברורה, ש"כל הרוחות שבועלם לא יבטלו חם ושלום תקנת חכמים", אפלו שכך התפשט הדבר שנשים יוצאת לרוחב עם פאה נכricht.

ולא זו בלבד, אלא ממשים שם בזה הלשון, "וחם ושלום להתריך בזה"!!!.

מדיבורים אלה, אשר הם אינם סיפוריים ושמועות, אלא לשון קדשו שכתב בספר השו"ת שלו, מבין כל בר דעת, מה הייתה דעתו הקדושה של כ"ק אדמו"ר מצאנז קלוייזנבורג זי"ע, ואיך התייחס להתפשטות הפה, ועד היכן צרכיהם להורות להשי"י כל אלו שעשו להינצל מדבר ש"חם ושלום להתריך בזה"!.

חלק מתוך משא הקודש של ב"ק אדמו"ר הגה"ק
מצאנז קלוייזנבורג זצוקללחה"ה
ב"ה נימן תשלה"ד יומא דהילולא דזקינו הקדוש בעל
דברי חיים מצאנז זצוקללחה"ה זי"ע ועכ"י

כל אחד יודע שאסור ללבת עם פאה! זה איסור גמור!
האמת היא, שאחד מהעמודים שעלייהם עמדה "צאנז" היה הלבוש, חותני הקודם [גהה"ק בעל "עצי חיים" מסיגט זצוק"ל] זי"ע, בכל פעם שאמר דרשה על צניעות הנשים, [היות ובעיר סייגט היו יהודים שהتكلלו וסתו מן הדרך ל"ע רח"ל, והלכו נשותיהם עם

"יעדר וויסט דאך או א שייטל מאר מען נישט ניין!
דאָס איז א איסור גמור!
אַזְוֵי פֿאַסְקֶנט דער דער דֶּבֶרְיַה חַיְם!"

ב"ק מַרְן אַדְמוֹר מַצְאָנוּ קְלוּזִינְבוֹרָג וְצֻוקָּל
"אחד מהעמודים עליהם עמדת צאנז, היה הלבוש!
חותני הקודם זי"ע, בכל פעם שאמר דרשה על צניעות הנשים,
היה פותח ואומר:
כל אחד הרי יודע, שאסור ללבת עם פאה! זה איסור גמור!
כך נפסק בדברי חיים!
כך היה אומר בכל דרשא!"

שערות מגולות רח"ל] - היה פותח ואומר: "כל אחד הרי יודע, שאסור ללבת עם פאה! והוא איסור גמור!. וכך נפסק בדברי חיים!] [יעדר וויסט דאך אז א שיט טאר מען נישט גיין! דאס איז א איסור גמור!"], אבל לכל הפחות שלא ילכו עם שערות". אפילו שהיה צריך לעורר אותם שלא ילכו עם שערות, עם כל זאת היה מתחילה דרשה עם המילים "כל אחד יודע שאסור ללבת עם פאה! זהו איסור גמור!". וכך זה היה בכל דרשה!, הוא אף פעם לא הלך לדבר על שערות [אייגענע האר] לפני שהוא קודם כל אסר את הפיאות!

חוותני נסתלק בשנת תרפ"ד, אין זה סיפור לפני מאות שנים! ובבית מדרשו של חוותני לא הניחו להיכנס להתפלל לאשה שהלכה עם פאה!.

הרי ידועים התשובות של מרן הדברי חיים שאוסר, והרבה מביאים את הדברי חיים, וכך היה ידוע שצאנז היה העיקר להיזהר על הלבוש! אויפין לבוש!, ועל צניעות! וצניעות! וצניעות! [אויף צניעות! אוון צניעות! אוון צניעות! אוון צניעות!]!, והיכן שרק היה מדובר מחסידי צאנז, ובכל מקום שהיו נמצאים חסידי צאנז, העיקר היה שם הצניעות!, והיה ידוע שבצאנז נמצאת חזית המלחמה הכבודה שלוחמים עברו הצניעות!

شرف את הבד השחור באש! שלא יכשלו בדבר הדומה לפאה!

לאחרונה סיפרתי לחתן שמוצאה של הכללה הוא מברוזין, נזכרתי מעשה שכשהיהתי בברוזין הכרתי את אבי הסבא, - וזה היה לפני כשישים שנה, היה שם אבי של הסבא, יהודי קרוב לתשעים שנה, והנה אשה אחת מנכדתו שהתחתנה באותה תקופה, חבשה איזה بد שחור, - וזה היה נקרא אז בזמןנו, כשהיינו ילדים, היו מכנים את זה

כ"ק מרכז אדמורי מצאנו קלויונברוג זצוק"ל
"בצאנז הלבוש היה חלק גדול מכל קדושת ישראל!"
"זזה היה יסוד קיום כל היהדות!"

"הרה"ק מצאנו וווע' כל ימי לחם, והנהיג מלחמות שהפכו את
כל העולם, הכל היה על זה ששינו מנהג מנהג ישראל בנושא הלבושים!
כי זהו אחד מיסודות הייסודות! וממש העמיד את חייב בסכנה!
ולחם במסירות נפש על נושא זה, שלא יטטו חם ושלום
בחות השערה!

היו צריכות להיכנס אליו, הרבנית עם כל הבנות והנכדות, והיה ניגש אל כל אחת לראות איך היא לבושה בצדניות.

זה היה קביעות אצלם כמו שיש קביעות להניח תפילין! זהו מעשה נורא! שמעתי את זהمامי, מפיה הקדוש! כל אחת הייתה מוכרכה להיכנס!, הוא לא סמרק בהזע על אף אחת בעולם!, אלא את זה הוא היה מוכרכה לראות בעצמו!, על צזו שאלה חמורה הוא היה צריך לפ██וק בעצמו!. הוא מוכרכה לראות בעצמו את כל הנכבדות, ורק לאחר שפסק "כשר"! יכולו לצאת החוצה. כך היה בשבת, ביום טוב, ובכל יום יומן!, זה היה צאנז! דאס איז געווונן צאנז!.

בצאנז הלבוש היה נחשב חלק גדול מכל קדושת ישראל!, וזה היה יסוד קיום כל היהדות עד היום הזה!, ולדאכונינו ראו בגליציה, ואיפלו בהונגריה, ובקובינה, ועוד מקומות, היכן שהתחילה להקל בנושא הלבוש, אזי כל היהדות התדרדרה, שה' ישמור ויציל, לדאכונינו לאט לאט הכל נהרס!, איפלו שם היו ערלייכע אידן, יהודים יראים, והתכוונו באמת לטובה, [איפלו אז זיין זענען געווונן ערלייכע אידן, און געמיינט אמרת'ציג, און געמיינט גוט], אבל הבעל דבר [היצר הרע] התחל עם הנושא שלו, זה גרם שהם סטו והתדרדרו לגמרי!

הרה"ק מצאנז כל ימי לחם, והנהיג מחלוקת, ומלחמות, שהפכו את כל העולם, הכל היה על זה ששינו מנהג ישראל בנושא הלבוש! כי זהו אחד מיסודי היהדות! וכך כל בניו של זקני הקדוש מצאנז, וכל הולכים בדרכיו, הדברי חיים היה עמוד התווך ששמר שהיהודים לא תישקע ח"ז, ותמיד עמד במערכה יומם ולילה ולא הניח לסתות ח"ז, וממש העמיד את חייו בסכנה, בנסיבות נפש, על נושא זה, שלא יسطו ח"ז כחות השערה!.

זכיתי בעצמי לראות את כתוב יד קדשו של זקני הקדוש מצאנז זי"ע, שכותב עבור גאון וצדיק שהיה לו עמו משא ומתן, וכותב זקני

כ"ק מון אַדְמוֹר מֵצָאנוֹ קְלִיזָנְבוֹרָג זֶצְוָק"
סיפרתי לך, שאבי ז肯 של הכללה, לכה את הבד השחור שעלה
הרבה ככף, והשליך את זה אל תוך האש! הוא קיים בזה אין ביעור
חמין אלא שריפה! והמתין עד שהבל נשרף לנמרוי!
זה נקרא צאנז! "דאָם אוֹן צאנזע הַסִּידִים!"

כביבול "פאה" - [עיין בשווית דברי חיים ח"ב יורה דעת סימן נ"ט "דאפילו לחתת חתיכת nisi על הפקחת [על המצח] שיהיה דומה לשער אסור! דזה הווי דת יהודית!] זה עלה הרבה כסף, כשנודע לו את זה, הוא בא הביתה ומידלקח את זה והשליך את זה לתוך האש!, ושרף את זה ממש כמו ששורפים את החמצן!, מיד כאשר היא קנחה את זה, הוא הגיע הביתה ולא עזר שום דבר, וכל היללות לא הועילו, אלא הוא מיד שרף את זה!. הוא קיים "אין ביעור חמץ אלא שריפה", ולא הסתפק לקורע את זה, אלא דזוקא לשורף את זה!, ולא נחה דעתו, אלא המתין אחרי שהשליך את זה לתוך האש עד שהכל נשרף לגמרי!. זה נקרא חסידי צאנז! דאס איז צאנז'ער חסידים!.

עיקר חסידות צאנז הייתה מיסודת על הלבוש היהודי, חלקה הגדול והעיקרי היה להתחזק ולהתגבר [זיך צו פארלייגן] על עניין ההליכה בלבוש היהודי, שכל בת ישראל מתלבש כמו שבת ישראל צריכה להיות מלובשת!.

בחסידות צאנז תמיד לחמו לא לסתות כמלא נימה מטהרת הלבוש, אלא שיהיה כרצון ה' בשלימות, כשהתבוננים רואים את חומר הענן אצל צדיקי אמרת הקדושים, בכל מקום שבו חסידי צאנז, תמיד ידעו שכאשר מתבוננים באיזוריים שגורו בהם חסידי צאנז, ראו שלחמו על זה. - בצאנז ידעו שצורך להיזהר ולהישמר בעניין לבוש הנשים, ולהחמו נגד המקומות האחרים, אfillו אלו שבו ערלעכע אידן! והיו צדיקים!, ולא נשמרו בזזה כראוי.

امي ע"ה הייתה אצל הרה"ק ר' משה ללה מרוזו ז"ע, שהיה חתן זקני הקן בעל ייטב לב ז"ע, - הוא היה מקובל גדול, זקני הקן מביאו בספריו ייטב לב וקורא לו "חתני הרב הקדוש", ומביא ממנה דברי תורה, - וכשامي הייתה שם היא ראתה, היה שם בית מלא עם בנות, כלות, וננדות, ובכל יום ויום לאחר קריאת שמע של שחרית,